

Nederland had afstand moeten nemen van het schandelijke arrestatiebevel tegen Netanyahu

Door [Johannes Vervloed](#) - 26 november 2024
Geplaatst in [ICC](#) - [Israël](#)

Het bevel van het Internationale Strafhof (ICC, International Criminal Court). om de Israëlische premier Netanyahu te arresteren vertoont een opvallende gelijkenis met het proces eind negentiende eeuw tegen de Joodse kapitein in het Franse leger, Alfred Dreyfus. Ook de beschuldigingen tegen Netanyahu zijn vaag en niet onderbouwd en kunnen, als het ooit tot een proces komt, gemakkelijk worden weerlegd.

Niettemin heeft Nederland bij monde van zijn minister van Buitenlandse Zaken gezegd premier Netanyahu te arresteren zodra hij voet op Nederlandse bodem zet. Nederland neemt met deze stap definitief afscheid van de traditionele vriendschappelijke betrekkingen met Israël en geeft tegelijkertijd z'n bemiddelende rol in het Israëliisch-Palestijnse conflict op.

Beide beschuldigingen zijn onjuist

De beschuldiging van het ICC in zijn verklaring bij het arrestatiebevel van de premier van Israël (en van voormalig minister van Defensie Gallant) is dat 'there are reasonable grounds to believe that Netanyahu and Gallant have committed war crimes and crimes against humanity, notably by using starvation as a method of warfare and intentionally targeting civilians.' Het komt erop neer dat de Israëlische regering opzettelijk de bevolking van Gaza zou hebben uitgehongerd en eveneens opzettelijk burgerslachoffers zou hebben gemaakt.

Wie de oorlog tussen Israël en Hamas een beetje gevolgd heeft weet echter dat van beide geen sprake

Nederland had afstand moeten nemen van het schandelijke arrestatiebevel tegen Netanyahu

is. In ieder geval niet opzettelijk. Voedseltransporten werden door Hamas [geconfisqueerd](#) en aan de eigen bevolking onthouden. En dezelfde eigen bevolking werd gebruikt als menselijk schild om de Hamas-terroristen te beschermen. Israël roept de bevolking ook altijd op [om te evacueren](#) wanneer het Hamas-terroristen in het vizier heeft.

Wat het ICC ook volledig onbenoemd laat is dat er een oorlog woedt tussen Israël en de proxies van Iran: Hamas, Hezbollah, de sjiietische milities in Irak en Syrië en de Houthis. In een oorlog vallen onschuldige slachtoffers. Dat is in elke oorlog helaas onvermijdelijk. Israël doet er echter alles aan om die te vermijden.

En *last but not least* wordt er geen melding gemaakt van 7 oktober. De vreselijke aanval van Hamas op onschuldige burgers, vrouwen en kinderen in Israël. Nota bene de oorzaak van alle ellende.

VN-resoluties exclusief anti-Israël

Het is niet alleen diep triest dat een land dat voor z'n overleving vecht door het ICC aan de schandpaal wordt genageld. Het is niets minder dan een schande dat een instituut van de Verenigde Naties zich zo partijdig opstelt. Niet dat dit een grote verrassing is - de resoluties van de VN zijn traditioneel bijna exclusief tegen Israël gericht - maar van een juridische instantie mag men toch in principe onpartijdigheid verwachten.

Bont had het ICC het al gemaakt met de erkenning van een Palestijnse Staat, een Staat die niet bestaat volgens de eigen regels van de VN, want er bestaat geen gezag over het eigen grondgebied. De 'State of Palestine' werd zelfs toegelaten tot [het Statuut van Rome](#). Het ICC doet derhalve een uitspraak over een conflict tussen een niet-lid van het Statuut van Rome (Israël) en een oneigenlijk lid. Welke jurist kan dit billijken?

Wie gaat het arrestatiebevel uitvoeren?

Het is overigens niet de eerste keer dat het ICC een uitspraak doet over Israël. Al eerder was een (volkomen ongegronde) beschuldiging door Zuid-Afrika van genocide door Israël door het Internationale Strafhof voorzien van de eis dat 'Israël onmiddellijke en effectieve maatregelen moet treffen om de Palestijnen in de Gazastrook te beschermen tegen het risico van genocide'. Daarbij *de facto* genocide door Israël erkennend.

De consequenties van de ICC-uitspraak zijn velerlei. Alle 124 lidstaten van het Statuut van Rome, de volkenrechtelijke basis van het ICC, zijn gehouden het arrestatiebevel uit te voeren. Of zij dat ook doen is een tweede. Duitsland heeft al te kennen gegeven het niet te doen en Orban heeft uit solidariteit Netanyahu zelfs uitgenodigd naar Hongarije te komen. De VS en Israël zelf wijzen het besluit af, zijn ook geen partij bij het Statuut van Rome. Senator Lindsey Graham van de VS heeft zelfs opgeroepen bondgenoten die het arrestatiebevel uitvoeren, waaronder Nederland, Frankrijk, het VK en Canada, te boycotten.

Nederland had afstand moeten nemen van het schandelijke arrestatiebevel tegen Netanyahu

Petitie tegen Israël

Dat Nederland het bevel uitvoert ligt niet voor de hand. Ten eerste zal Netanyahu Nederland op korte termijn niet bezoeken. Hij heeft zijn handen vol aan de oorlog aan het thuisfront. Ten tweede moet ik nog zien of in het hypothetische geval dat hij toch komt, Nederland de daad bij het woord voegt. Het zou een ongekend protest van de Nederlandse bevolking uitlokken, een Nederlandse bevolking die - daarvan ben ik overtuigd - nog steeds in grote meerderheid achter Israël staat.

Een kleine minderheid overigens niet (langer). Tot die groep behoren tot mijn verbazing ook ex-collega's. Zij ondertekenden [een recente petitie tegen Israël](#). Het zijn voor het overgrote deel Pronkianen, mensen die niet via de traditionele werving voor de buitenlandse dienst (het Klasje) zijn aangesteld. Het ministerie van Buitenlandse Zaken was in de jaren dat Pronk minister was armlastig. Pronk bood de toenmalige secretaris- generaal van het ministerie geld uit de pot voor Ontwikkelingshulp in ruil voor de aanstelling van 'zijn' mensen buiten de reguliere werving om.

Nederland laat Israël in de steek

Waar Jan Pronk c.s. toe oproepen komt neer op de vernietiging van Israël. Als Israël zou voldoen aan alle eisen van onze voormalige PvdA-minister, is het einde verhaal voor de soevereine staat Israël. Het zou niets minder zijn dan een onvoorwaardelijke overgave aan de vijanden van het land, jihadisten die Israël van de aardbodem willen doen verdwijnen.

De ergste consequentie van de toezegging van Nederland om de premier van Israël te arresteren is uiteraard het in de steek laten van Israël. Het Joodse volk dat al zoveel geleden heeft en wederom moet vechten - figuurlijk, maar ook letterlijk - voor z'n bestaan. Onze Joodse vrienden verdienen dit niet. Sowieso niet, maar ook niet omdat wij een grote ereschuld hebben. Nederland was in de Tweede Wereldoorlog het land waarvan naar verhouding de meeste Joden zijn vermoord. Dat Nederland deze stap zet is voor de Holocaust-overlevers en hun nazaten onbegrijpelijk.

Het is waar dat Nederland sinds Hugo de Groot het internationale recht hoog in het vaandel heeft. En het is niet toevallig dat het ICC in Nederland gehuisvest is. Een uitspraak van het Internationale Strafhof negeren is voor een land als Nederland dan ook geen sinecure.

In dit geval is echter overduidelijk sprake van partijdigheid en valse beschuldigingen. Met opgeheven hoofd zou afstand genomen kunnen worden van de gewraakte uitspraak van het ICC, zoals Duitsland heeft gedaan.

Nederland geeft bemiddelende rol op

Wat de minister van Buitenlandse Zaken en de ondertekenaars van de petitie daarnaast niet begrijpen is dat met de ingenomen positie het tegendeel wordt bereikt van wat zij beogen. Nederland heeft met

Nederland had afstand moeten nemen van het schandelijke arrestatiebevel tegen Netanyahu

de toezegging de premier van Israël te arresteren z'n bemiddelende positie in het Israëliisch-Palestijnse conflict opgegeven. Een tweestaten-oplossing, zoals officieel het Nederlandse standpunt is, is hiermee verder weg dan ooit.

[Johannes Vervloed](#) was gedurende bijna vier decennia verbonden aan het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, met als standplaatsen onder meer Jakarta, Sint-Petersburg en Parijs.

*Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. **Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#).** Hartelijk dank!*